

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318204320
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4318204320.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: H. Q. B. L. E., so sídlom A. B. X, E., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Mgr. Renátou Mészáros, advokátkou so sídlom Nám. Hrdinov 7 - 8, Levice, proti žalovanému: F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, I., zastúpenému JUDr. Tomášom Jamrichom, advokátom so sídlom Moravská 784/35, Vrábľa, o zaplatenie 1.009,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 9C/56/2018-665 zo dňa 12.04.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania, vo výroku II. v časti priznania nároku žalovanému na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 27,38 % a vo výrokoch III. a IV. o trovách štátu **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania **z r u š u j e** a vec mu vracia v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie) napadnutým uznesením č. k. 9C/56/2018-665 zo dňa 12.04.2022 výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 27,38 %. Výrokom III. štátu voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,69 % a výrokom IV. štátu voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,31 %. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenia čl. 4 ods. 1, 2, § 144, § 146 ods. 1, § 253 ods. 1, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.10.2007 (pôvodne vedenou pod sp. zn. 6C/237/2007) domáhal voči žalovaným (pôvodne bola žalovanou aj F. U., nar. XX.XX.XXXX) zaplatenia sumy 9.542,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 930,- Sk od 01.05.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 534,- Sk od 16.06.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 30.10.2008 žiadal pripustiť zmenu žaloby tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť sumu 18.059,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 940,- Sk od 01.05.2007 do zaplatenia, zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.10.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.01.2008 do zaplatenia a zo sumy 576,- Sk od 16.06.2008 do zaplatenia.

2. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.03.2009 (pôvodne vedenou pod sp. zn. 9C/120/2009) domáhal voči žalovaným (pôvodne bola žalovaná aj F. U., nar. XX.XX.XXXX) zaplata sumy 410,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 410,22 eura od 16.06.2006 do zaplata, ako aj náhrady trov konania.

3. Okresný súd Levice uznesením č. k. 9C/120/2009-114 zo dňa 21.02.2011 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 9C/120/2009 a sp. zn. 6C/237/2007 s tým, že sa vec bude viesť pod sp. zn. 6C/237/2007. Súd predmetným uznesením tiež konanie voči pôvodne žalovanej 2/ zastavil, keď žalovaná 2/ v priebehu konania zomrela a žalobca vzal voči nej žalobu späť so súhlasom pôvodne žalovaného 1/.

4. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 6C/237/2007-216 zo dňa 13.04.2012 tak, že konanie v časti zaplata sumy 603,02 eura zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 366,61 eura a vo zvyšku v sume 40,03 eura žalobu zamietol. Uvedené rozhodnutie vo výroku o zaplata sumy 366,61 eura bolo uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/126/2012-257 zo dňa 19.06.2013 zrušené a vec bola vrátená v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci zaplata sumy 366,61 eura rozhodol súd prvej inštancie opätovne rozsudkom č. k. 6C/237/2007-368 zo dňa 18.03.2015 tak, že žalobu v časti o zaplata sumy 366,61 eura zamietol. Toto rozhodnutie súdu odvolací súd rozsudkom č. k. 5Co/852/2015-431 zo dňa 28.10.2016 zmenil a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi uhradiť sumu 366,61 eura. Žalovaný po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia podal na Najvyšší súd SR dovolanie. Najvyšší súd SR po preskúmaní podaného dovolania a obsahu spisu zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/852/2015-431 zo dňa 28.10.2016, uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/126/2012-257 zo dňa 19.06.2013, rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-368 zo dňa 18.03.2015 a rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-216 zo dňa 13.04.2012. Žalobca podaním zo dňa 18.12.2019 vzal žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaný pohľadávku v celkovej výške 366,61 eura aj s príslušenstvom uhradil dňa 31.07.2017. O podanom späťvzati žaloby rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/56/2018-503 zo dňa 12.04.2019 tak, že konanie zastavil a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 12Co/147/2019-569 zo dňa 30.09.2019 uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nemal ustálený predmet konania. Tým, že uznesenie o zmene žaloby nebolo riadne vyhlásené na pojednávaní a ani neskôr písomne vypracované a sporovým stranám doručené, súdy zavinili, že predmet konania nebol ustálený a žalovaný nemohol uviesť všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd prvej inštancie vydal ďalšie rozhodnutie, ktoré je pre danú vadu nepreskúmateľným, pretože v konaní nie je ustáleným predmet sporu, a teda výška žalobného nároku žalobcu, s čím súvisí aj posúdenie sumy 663,77 eura, ktorú žalovaný dňa 31.07.2017 uhradil. Na ustálenie predmetu sporu nadväzuje aj žalobcovo späťvzatie žaloby, ktoré je možné posúdiť buď ako späťvzatie žaloby v celom rozsahu alebo len čiastočné späťvzatie žaloby. Súd prvej inštancie zastavil celé konanie na základe späťvzatia žaloby zo dňa 18.02.2019, v zmysle ktorého žalobca uhradil dňa 31.07.2017 sumu 663,77 eura. Suma 663,77 eura však podľa záhlavia napadnutého uznesenia ani obsahu spisu nebola celým predmetom konania, keďže predmet konania súdom nebol ustálený.

6. Okresný súd Levice viazaný vyhláseným uznesením na pojednávaní, vypracoval jeho písomné vyhotovenie a toto stranám sporu doručil. Keďže súd vyhlásil uznesenie o pripustení zmeny žaloby v rozpore s § 155 ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 167 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 218 ods. 1 veta prvá CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP), keď vo výroku neuviedol obsah tohto uznesenia, t. j. nešpecifikoval, v akom znení pripúšťa zmenu žaloby, súd uznesením č. k. 9C/56/2018-619 zo dňa 24.03.2021 opravil výrok uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-617 zo dňa 30.10.2008 tak, že tento má správne znieť nasledovne: Súd pripúšťa zmenu žaloby v znení: „Odporcovia sú v 1. a 2. rade povinní zaplatiť 18.059,- Sk s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 940,- Sk od 01.05.2007 do zaplata, zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.10.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.11.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.12.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.01.2008 do zaplata a zo sumy 576,- Sk od 16.06.2008 do zaplata. V ostatných častiach zostáva uznesenie Okresného súdu Levice

č. k. 6C/237/2007-617 zo dňa 30.10.2008 nezmenené. Uznesenie o pripustení zmeny žaloby ako aj opravné uznesenie nadobudli právoplatnosť dňa 30.03.2021.

7. Predmetom sporu tak bolo zaplatenie sumy 599,42 eura s príslušenstvom, ktorý nárok bol pôvodne vedený v konaní pod sp. zn. 6C/237/2007 a zaplatenie sumy 410,22 eura s príslušenstvom, ktorý nárok bol pôvodne vedený v konaní pod sp. zn. 9C/120/2009, pričom po spojení oboch konaní na spoločné konanie, bolo tak predmetom konania zaplatenie sumy 1.009,64 eura s príslušenstvom.

8. Súd sa v ďalšom zaoberal jednotlivými procesnými úkonmi uskutočnenými v predmetnom konaní, ktoré neboli rozhodnutím Najvyššieho súdu SR dotknuté. Právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zo dňa 05.02.2014 podrobne špecifikoval žalobou uplatňované nároky, pričom poukázal aj na skutočnosť, že pri vyčíslení nedoplatku za rok 2007 došlo na jeho strane k matematickej chybe, takže nedoplatok za rok 2007 predstavuje v prepočte sumu 583,46 eura, čiže rozdiel v súdom pripustenej zmene žaloby vo výške 15,96 eura bol uplatnený nedôvodne ($599,42 - 583,46 = 15,96$). V časti o zaplatenie sumy vo výške 627,07 eura navrhol konanie vo veci zastaviť a v časti o zaplatenie sumy 15,96 eura žalobu zamietnuť. K uvedeným procesným návrhom sa právny zástupca žalobcu opätovne vyjadril vo svojom vyjadrení 05.03.2021 (č.l. 600), kde poukázal na skutočnosť, že tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, že žalobca zobral späť žalobu v časti 603,02 eura dňa 22.02.2012 a v časti sumy 627,07 eura dňa 05.02.2014, sú absolútne zmatečné a nepravdivé, nakoľko v podaní zo dňa 05.02.2014 jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že žalobca zobral žalobu späť dňa 22.02.2012 vo výške 627,07 eura, no na druhej strane je pravda, že si nevšimol zlé, teda nesprávnu protokoláciu zo strany súdu, čo sa týka sumy 603,02 eura. Súd posúdiac procesné návrhy právneho zástupcu žalobcu učené na pojednávaní dňa 22.02.2012 a v písomnom podaní zo dňa 05.02.2014 dospel k záveru, že právny zástupca žalobcu týmito dispozičnými úkonmi vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 627,07 eura s príslušenstvom.

9. Posúdiac okolnosti a dôvody čiastočného späťvzatia žaloby v sume 627,07 eura dospel súd k záveru, že ak čiastka vo výške 1.512,65 eura (40.000,- Sk + 6.570,- Sk) bola na účet žalobcu pripísaná ešte pred podaním oboch žalôb a tiež pred podaním návrhu na zmenu žaloby (bez ohľadu na to, ako žalovaný žiadal s touto čiastkou naložiť), a ak sa žalobca v priebehu konania rozhodol časť týchto peňažných prostriedkov započítať titulom časti uplatňovaných nárokov v tomto konaní, v dôsledku čoho došlo z jeho strany následne aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby, potom nemožno dospieť k záveru, že toto čiastočné späťvzatie žaloby zapríčinil svojim správaním žalovaný. V zmysle uvedeného tak súd mal za to, že čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 627,07 eura z procesného hľadiska zaviniť žalobca.

10. Dňa 18.02.2019 doručil právny zástupca žalobcu súdu podanie, v ktorom uviedol, že berie žalobu v plnom rozsahu späť, pretože žalovaný nedoplatok za rok 2005 vo výške 112,57 eura ako aj nedoplatok za rok 2007 vo výške 254,04 eura s príslušným úrokom z omeškania vo výške 297,16 eura uhradil dňa 31.07.2017, a preto predmet sporu odpadol. Súd predmetný procesný úkon žalobcu zaslal žalovanému dňa 19.02.2019. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný späťvzatie žaloby berie na vedomie, nesúhlas so späťvzatím žaloby nevyjadril. Nesúhlasil však s tým, aby bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania a žiadal, aby súd nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému. Poukázal na to, že žalovaný skutočne žalobcovi uhradil pohľadávku v prisúdenej výške, ale to z dôvodu, aby sa vyhol prípadnej exekúcii, ktorej právnym titulom bolo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 5Co/882/2015 zo dňa 28.10.2016. Poukázal ďalej na to, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2018 č. k. 4Cdo 221/2017 však došlo k zrušeniu uvedeného rozsudku Krajského súdu Nitra a aj k zrušeniu vo výrokovej vete špecifikovaných rozhodnutí, ktoré mu predchádzali, čím odpadol dôvod, pre ktorý žalovaný uskutočnil platbu dňa 31.07.2017 vo výške 663,77 eura.

11. Súd posúdiac procesný návrh právneho zástupcu žalobcu učený podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.02.2019, posúdil tento ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura s príslušenstvom a to aj s poukazom na jeho ďalšie vyjadrenie doručené súdu dňa 05.03.2021 (č.l.: 600 a nasl.), hoci súd nevyklučuje ani oprávnenie žalobcu vziať žalobu v celom rozsahu späť, kedy potom späťvzatie žaloby v celom rozsahu, konzumuje tomu predchádzajúce čiastočné späťvzatie žaloby, pokiaľ o ňom nebolo rozhodnuté. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo dňa 18.02.2019, ktoré bolo právnemu zástupcovi žalovaného doručené dňa 22.02.2019. Zavinenie zastavenia konania v tejto časti zapríčinil žalovaný, keď v čase čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu a v čase vyjadrenia

žalovaného k tomuto procesnému návrhu žalobcu, bolo už žalovanému rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 4 Cdo 221/2017 - 476 zo dňa 26.09.2018 známe. Uznesenie Najvyššieho súdu SR prevzal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 06.11.2018, pričom vzhľadom na výsledok dovolacieho konania bolo zrejmé, že súd musí vo veci znova konať a vo veci znova rozhodnúť. Tým, že žalovaný nevyslovil svoj nesúhlas s týmto procesným úkonom žalobcu, hoci na druhej strane rozhodnutím dovolacieho súdu dosiahol ním zamýšľaný výsledok dovolania, a to nové konanie vo veci samej, zabránil tým prejednaniu a rozhodnutiu vo veci v tejto časti, v dôsledku čoho má súd za to, že zavinenie zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura s príslušenstvom zaviniť žalovaný.

12. Keďže po čiastočných späťvzatiach žaloby zostalo predmetom sporu zaplatenie sumy 15,96 eura s príslušenstvom, teda čiastka, ktorú sám žalobca žiadal zamietnuť z dôvodu, že ide o sumu, ktorá bola žalobou nesprávne uplatnená v dôsledku zrejmej matematickej chyby pri spočítavaní dvoch nákladových položiek, súd vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, či na podanej žalobe v tejto časti trvá. Právna zástupkyňa žalobcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.03.2022 vzala žalobu v časti o zaplatenie sumy 15,96 eura späť a s ohľadom na vykonané dokazovanie žiadala konanie vo veci zastaviť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške. Súd následne vyzval právneho zástupcu žalobcu podľa § 146 ods. 1 CSP, nech sa vyjadrí, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí a ak nie, nech uvedie vážne dôvody svojho nesúhlasu. Právny zástupca žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil pričom uviedol, že vykonané čiastočné späťvzatie žaloby ako procesný úkon nespôsobuje predpokladané účinky, pretože už nemá aký predmet konania žalobca vziať späť. Súd dôvody nesúhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nepovažuje za vážne, a preto súd na tieto dôvody nesúhlasu neprihliadol. Posúdiac okolnosti a dôvody čiastočného späťvzatia žaloby v sume 15,96 eura s príslušenstvom dospel súd k záveru, že zavinenie zastavenia konania v tejto časti zapríčinil žalobca.

13. Rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu, keď čiastočnými späťvzatiami žaloby došlo ku konzumácii celého predmetu konania (627,07 eura s príslušenstvom + 366,61 eura s príslušenstvom + 15,96 eura s príslušenstvom = 1.009,64 eura s príslušenstvom), postupoval súd podľa § 145 ods. 1 CSP a konanie vo veci zastavil.

14. Žalobca zaviniť zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 643,03 eura (627,07 eura + 15,96 eura), čo predstavuje zavinenie v rozsahu 63,69 % a žalovaný v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura, čo predstavuje zavinenie 36,31 %. Keďže žalobca zaviniť zastavenie konania v rozsahu 63,69 %, súd by mal v takomto rozsahu priznať náhradu trov konania žalovanému. Žalovaný zaviniť zastavenie konania v rozsahu 36,31 %, v dôsledku čoho by mal súd zase priznať náhradu trov konania v tomto rozsahu žalobcovi. V zmysle uvedeného tak súd postupoval analogicky s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 27,38 % (63,69 % - 36,31 %), o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

15. Súd sa ďalej zaoberal trovami štátu, ktoré vznikli v súvislosti s podaným znaleckým posudkom. Súd uznesením č. k. 6C/237/2007-292 zo dňa 26.09.2014 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo a za znalca v tomto konaní ustanovil D.. K. E.. Súdom ustanovená znalkyňa znalecký posudok podala, v dôsledku čoho jej bolo uznesením sp. zn. 6C/237/2007 zo dňa 01.12.2015 priznané znalečné vo výške 639,30 eura, ktoré bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu.

16. O nároku štátu na náhradu trov konania tak súd rozhodol s poukazom na čl. 4 CSP a keďže v danom prípade ich nebolo možné priznať v pomere podľa § 255 ods. 1 CSP, súd štátu priznal náhradu trov voči stranám sporu v pomere, v akom niesli zodpovednosť na zavinení zastavenia konania, teda voči žalobcovi v rozsahu 63,69 % a voči žalovanému v rozsahu 36,31 %. O výškach náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP s tým, že zároveň zohľadní stranami sporu zložené preddavky spojené so znaleckým dokazovaním.

17. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc napadnuté uznesenie zmeniť a konanie v celom rozsahu zastaviť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Súd prvej inštancie závažne porušil

rovnosť strán a postupoval hrubo v rozpore s ustanoveniami CSP pri posudzovaní čiastočných späťvzatí žaloby žalobcom. Tým má napádané uznesenie závažné procesné vady, je vnútorne zmätočné, je v rozpore s vykonaným dokazovaním, ako aj v rozpore s ustanoveniami CSP. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal len s jedným procesným úkonom a to čiastočným späťvzatím žaloby v časti 627,07 eura, avšak s čiastočným späťvzatím žaloby v časti 603,02 eura sa procesne súladným spôsobom nevysporiadal vôbec. Ako súd dospel k záveru, že dvoma samostatnými procesnými úkonmi žalobcu došlo k späťvzatiu žaloby len jedenkrát a teda len jedným z úkonov, súd k tomu neuviedol argumentáciu ani len jediným slovom. Súd taktiež neuviedol argumentáciu, prečo ten ktorý procesný úkon žalobcu mal byť procesne spôsobilý mať zamýšľaný následok a prečo druhý procesný úkon žalobcu zamýšľaný procesný následok nemal. Súd bol povinný rešpektovať a v konaní sa procesne súladne vysporiadať s oboma späťvzatiami žaloby žalobcu. Tým, že ich žalobca v súdnom konaní vykonal dňa 22.02.2012 v časti sumy 603,02 eura a následne o dva roky opätovne dňa 05.02.2014 v časti sumy 627,07 eura, tieto obidva dispozičné úkony majú priamy vplyv na rozsah predmetu konania a tým aj priamy vplyv na druhého účastníka konania - žalovaného, a preto súd nemôže „ututlať“ dispozičný úkon čiastočného späťvzatia v časti sumy 603,02 eura dňa 22.02.2012. Zo zápisnice o pojednávaní preukázateľne vyplýva, že na pojednávaní konanom dňa 22.02.2012 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu (advokáta) berie svojvoľne čiastočne žalobu späť v časti o zaplatenie 603,02 eura, pod toto späťvzatie sa podpíše a v tejto časti žiada konanie zastaviť. Dôkazom o úhrade sumy 1.327,76 eura žalovaným, čo potvrdil samotný žalobca v späťvzatí časti žaloby zo dňa 05.02.2014, je preukázané, že žalovaný už dňa 28.02.2008 uhradil na bankový účet H. E., t.j. žalobcu sumu 1.327,76 eura do Fondu opráv a táto žalovaného úhrada sa týkala práve nárokov, na ktoré neskôr žalobca podal žaloby, resp. išlo o tie uhradené nároky, pri ktorých dňa 05.02.2014 vzal žalobca žalobu v časti o 627,07 eura späť. Tým je preukázané, že žalované nároky v sume 297,65 eura a v sume 329,42 eura od počiatku tohto súdneho konania neexistovali, pretože došlo k zániku záväzku pred začatím konania a žalobca ich mal na svojom bankovom účte už od 28.02.2008. Vzhľadom k tomu mal súd preukázaný zánik záväzku pred začatím súdneho konania v sume 627,07 eura, čo má mať za následok nevyhnutnosť zastavenia konania pre pochybenie žalobcu. Tvrdenie súdu o zavinení zastavenia konania žalovaným v časti žaloby v sume 366,61 eura v 32. bode rozhodnutia je tvrdenie súdu absolútne zmätočné a nezmyselné. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalovaný sumu 366,61 eura uhradil nútene len na základe rozhodnutia Krajského súdu Nitra zo dňa 28.10.2016 sp. zn. 5Co/852/2015 (ktoré však bolo zrušené, pre závažné pochybenia), čím žalovaný plnil povinnosť nie dobrovoľne, uznávajúc žalovaný nárok, ale na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, aby sa vyhol nútenému výkonu (exekúcii). Žalovaný žalobcu výzvou, ako aj oznamom právneho zástupcovi žalobcu vyzval, aby mu sumu vo výške 663,77 eura vrátil. Ešte pred späťvzatím žalôb bolo pred súdom dôkazmi preukázané, že žalovaný pred podaním oboch žalôb (neskôr spojených do jedného konania) uhradil na účet žalobcu sumy 1.327,76 eura zo dňa 28.02.2008 a sumu 184,89 eura zo dňa 10.10.2008, čiže spolu 1.512,65 eura. Žalobca uskutočnil späťvzatia časti žalôb iba z dôvodu, že sa v konaní preukázala dôkazmi absencia jeho hmotnoprávneho nároku. S vyššie uvedenými skutočnosťami súvisí aj nesprávnosť podmienených výrokov o rozsahu náhrady trov konania, jednak zo strany žalobcu voči žalovanému, ako aj povinnosť jej náhrady voči štátu. Žalovaný bol taktiež v odvolacom, ako aj dovolacom konaní v plnej miere úspešný, preto má žalobca taktiež povinnosť uhradiť žalovanému trovy odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Následkom toho má žalobca taktiež povinnosť nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 100 %.

18. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie podané žalovaným je čiastočne dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania, vo výroku II. v časti prvoinštančných trov konania a vo výrokoch III. a IV. o trovách štátu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne a vo výroku II. v časti odvolacích a dovolacích trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v

takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

21. Podľa § 391 ods. 1 CSP, k odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

22. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

23. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

24. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Podľa § 453 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

30. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

32. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Žalobca týmto spôsobom svojvoľne disponuje sporovým konaním ako celkom, prípadne niektorou jeho časťou. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatí žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednanía veci zastavené, resp. sčasti zastavené. Výnimku z uvedeného pravidla predstavuje iba alternatíva, keď zastaveniu konania alebo jeho časti bráni kvalifikovaný nesúhlas žalovaného podľa § 146 ods. 1 CSP alebo absencia súhlasu žalovaného podľa § 146 ods. 2 CSP.

33. Vo všeobecnosti platí, že o náhrade trov konania rozhoduje súd na základe pomeru úspechu strany v spore. Túto zásadu dopĺňa zásada zodpovednosti za zavinenie. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní zastavenie konania, vzniká jej povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pokiaľ sporovej strane možno pričítať procesné zavinenie, táto strana je povinná nahradiť druhej strane trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej

prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04).

34. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že v konaní pod sp. zn. 6C/237/2007 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 559,44 eura a v konaní pod sp. zn. 9C/120/2009 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 410,22 eura, pričom uvedené sumy predstavujú nedoplatky na úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu. Súd uznesením č. k. 9C/120/2009-114 zo dňa 21.02.2011 spojil obe konania do jedného, vedeného pod sp. zn. 6C/237/2007, predmetom konania bolo zaplata sumy 1.009,64 eura. Vo veci samej rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/237/2007-216 zo dňa 13.04.2012 tak, že konanie v časti zaplata sumy 603,02 eura zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 366,61 eura a vo zvyšku v sume 40,03 eura žalobu zamietol. Uvedené rozhodnutie vo výroku o zaplata sumy 366,61 eura bolo uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/126/2012-257 zo dňa 19.06.2013 zrušené a vec bola vrátená v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci zaplata sumy 366,61 eura rozhodol súd prvej inštancie opätovne rozsudkom č. k. 6C/237/2007-368 zo dňa 18.03.2015 tak, že žalobu v časti o zaplata sumy 366,61 eura zamietol. Toto rozhodnutie súdu odvolací súd rozsudkom č. k. 5Co/852/2015-431 zo dňa 28.10.2016 zmenil a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi uhradiť sumu 366,61 eura. Žalovaný po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia podal na Najvyšší súd SR dovolanie. Najvyšší súd SR po preskúmaní podaného dovolania a obsahu spisu zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/852/2015-431 zo dňa 28.10.2016, uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/126/2012-257 zo dňa 19.06.2013, rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-368 zo dňa 18.03.2015 a rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-216 zo dňa 13.04.2012. Žalobca podaním zo dňa 18.12.2019 vzal žalobu späť z dôvodu, že žalovaný pohľadávku v celkovej výške 366,61 eura aj s príslušenstvom uhradil dňa 31.07.2017. O podanom späťvzati žaloby rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/56/2018-503 zo dňa 12.04.2019 tak, že konanie zastavil a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, pričom o odvolaní rozhodol odvolací súd uznesením č. k. 12Co/147/2019-569 zo dňa 30.09.2019 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

35. V tomto zrušujúcom uznesení odvolací súd uviedol, že vzhľadom odvolanie žalovaného za opodstatnené v tom smere, že súd prvej inštancie nemal ustálený predmet konania, a preto jeho záver, že žalobca vzal podanú žalobu späť v celom rozsahu, je predčasným. Poukázal na to, že žalobca na pojednávaní konanom dňa 30.10.2008 žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu, pričom súd prvej inštancie na tomto pojednávaní vyhlásil uznesenie o pripustení zmeny petitu žaloby. V rozpore s ustanovením § 155 ods. 1 OSP v spojení s § 167 ods. 2 OSP vo výroku nešpecifikoval v akom znení pripúšťa zmenu žaloby. Súd prvej inštancie namiesto ustálenia predmetu sporu toho po doručení späťvzati žaloby dňa 18.12.2019 rozhodol napadnutým uznesením o zastavení celého konania. V konaní nebol ustálený predmet sporu, a teda výška žalobného nároku žalobcu, s čím súvisí aj posúdenie sumy 663,77 eura, ktorú žalovaný dňa 31.07.2017 uhradil. Nebolo zrejmé, či žalovaný uhradil celú výšku žalobcovho nároku v predmetnom konaní, ktorý by bol týmito úhradami uspokojený v celom rozsahu, alebo len čiastočný nárok. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na procesné úkony, o ktorých v dôsledku zrušenia rozhodnutí Najvyšším súdom SR nebolo rozhodnuté a teda jedná sa o úkony - späťvzatie žaloby v časti sumy 603,02 eura zo dňa 22.02.2012 a späťvzatie žaloby v časti 627,07 eura zo dňa 05.02.2014, o ktorých súd po vrátení veci Najvyšším súdom SR nerozhodol. Odvolací súd ďalej uviedol, že po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, najskôr odstrániť dovolacím súdom vytykanú vadu, t. j. rozhodnúť o zmene žaloby navrhutej na pojednávaní dňa 30.10.2008, toto rozhodnutie písomne vyhotoviť a doručiť stranám sporu, čím sa riadne ustáli predmet tohto konania a následne po jeho ustálení rozhodnúť o jednotlivých procesných úkonoch, o ktorých v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nebolo rozhodnuté, resp. minimálne sa s týmito procesnými úkonmi vysporiadať v odôvodnení súdneho rozhodnutia, ktorým súd opätovne rozhodne o späťvzati žaloby zo dňa 18.02.2019.

36. Po vrátení veci súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/56/2018-619 zo dňa 24.03.2021 opravil výrok uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-617 zo dňa 30.10.2008 tak, že tento má správne znieť nasledovne: Súd pripúšťa zmenu žaloby v znení: „Odporcovia sú v 1. a 2. rade povinní zaplatiť 18.059,- Sk s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 940,- Sk od 01.05.2007 do zaplata, zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplata, zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplata, zo

sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplattenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplattenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.10.2007 do zaplattenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.11.2007 do zaplattenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.12.2007 do zaplattenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.01.2008 do zaplattenia a zo sumy 576,- Sk od 16.06.2008 do zaplattenia.“ V ostatných častiach zostáva uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-617 zo dňa 30.10.2008 nezmenené. Uznesenie o pripustení zmeny žaloby ako aj opravné uznesenie nadobudli právoplatnosť dňa 30.03.2021. Týmto súd ustálil predmet sporu a následne posudzoval úkony späťvzatia žaloby žalobcu, až dospel k záveru, že je dôvodné konanie v celej časti zastaviť a rozhodnúť o trovách prvoinštančného, odvolacieho, dovolacieho konania i o trovách štátu. Súd tak učinil napadnutým uznesením č. k. 9C/56/2018-665 zo dňa 12.04.2022. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

37. V predmetnom odvolacom konaní odvolací súd preskúmal postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že procesný postup, ktorý zvolil súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom je zákonný a správny a v súlade s názorom vyslovených odvolacím súdom v uznesení č. k. 12Co/147/2019-569 zo dňa 30.09.2019, ako i s názorom dovolacieho súdu vyjadreným v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo 221/2017 zo dňa 26.09.2018. Súd prvej inštancie zvolením vyššie opísaného procesného postupu neporušil rovnosť strán a ani nepostupoval hrubo v rozpore s ustanoveniami CSP pri posudzovaní čiastočných späťvzatí žaloby žalobcom ako uvádzal v podanom odvolaní žalovaný. Nie je pravdou, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal len s jedným procesným úkonom, a to čiastočným späťvzatím žaloby v časti 627,07 eura, avšak nevysporiadal sa s čiastočným späťvzatím žaloby v časti 603,02 eura, pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že súd posúdil procesné návrhy žalobcu na zastavenie konania zo dňa 22.02.2012 a dňa 05.02.2014 ako jeden procesný návrh na zastavenie konania v časti o zaplattenie sumy 627,07 eura s príslušenstvom. Bolo tomu tak z dôvodu, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 22.02.2012 vzal žalobu v časti o zaplattenie sumy 603,02 eura späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, pričom žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril na tomto pojednávaní svoj súhlas. Právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zo dňa 05.02.2014 poukázal na skutočnosť, že z jeho strany došlo k späťvzatiu žaloby vo výške 627,07 eura, nie vo výške 603,02 eura, a teda mal za to, že došlo k nesprávnemu zaprotokolovaniu výšky späťvzatej časti žaloby. K uvedeným procesným návrhom sa právny zástupca žalobcu opätovne vyjadril vo svojom vyjadrení z 05.03.2021 (č. l. 600), kde uviedol, že v podaní zo dňa 05.02.2014 jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že žalobca zobral žalobu späť dňa 22.02.2012 vo výške 627,07 eura, no nevyšimol si nesprávnu protokoláciu zo strany súdu, čo sa týka sumy 603,02 eura. Z uvedeného je preto zrejmé, že súd prvej inštancie v súlade s vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu a v súlade s vôľou žalobcu, aby konanie bolo zastavené v časti o zaplattenie sumy 627,07 eura, správne vyhodnotil procesné návrhy žalobcu ako jeden procesný návrh na zastavenie konania v časti o zaplattenie sumy 627,07 eura. Námietky žalovaného, že súd neuviedol žiadnu argumentáciu k záveru, že dvoma samostatnými procesnými úkonmi žalobcu došlo k späťvzatiu žaloby len jedenkrát, nie sú dôvodné. Odôvodnenie, ktoré v tejto otázke poskytol súd prvej inštancie, považuje odvolací súd za dostatočné, logické a presvedčivé. Na dôvažok odvolací súd tiež zdôrazňuje postavenie žalobcu ako dominus litis, ktoré ho oprávňuje určovať predmet sporu podľa svojej vôle. Zo strany súdu nejde o žiadne „ututľanie“ dispozičného úkonu žalobcu, ale o rešpektovanie prejavenej vôle žalobcu, ktorý vo svojom podaní zo dňa 05.02.2014 i vyjadrení z 05.03.2021 opakovane uviedol, že jeho zamýšľaným dispozičným úkonom bolo späťvzatie žaloby v časti o zaplattenie sumy 627,07 eura s prísl., a to dňa 22.02.2012. Ak by súd dospel k opačnému záveru, že žalobca zobral žalobu späť v sume 603,02 eura s prísl. a následne v sume 627,07 eura s prísl., čo spolu činí sumu 1.230,09 eura, tento záver by bol nesprávny, pretože predmet tohto sporu nepresiahol sumu 1.009,54 eura s prísl. Nakoniec správnosť postupu súdu prvej inštancie potvrdzujú aj skutočnosti uvedené žalovaným v podanom odvolaní, a to že žalované nároky v sume 297,65 eura a v sume 329,42 eura, t. j. spolu 627,07 eura, od počiatku tohto súdneho konania neexistovali, pretože žalobca ich mal na svojom bankovom účte už odo dňa 28.02.2008. Je teda zrejmé, že sa jedná o sumu 627,07 eura, ktorej späťvzatie žalobca mienil, pretože tieto uvedené žalované nároky sa nachádzali v jeho dispozícii už odo dňa 28.02.2008.

38. Žalovaný ďalej v odvolacom konaní namietal zodpovednosť za zastavenie konania v časti o zaplattenie sumy 366,61 eura s prísl., pričom uvádzal, že túto sumu uhradil nútene len na základe rozhodnutia Krajského súdu Nitra zo dňa 28.10.2016 sp. zn. 5Co/852/2015 (ktoré však bolo zrušené, pre závažné pochybenia), čím žalovaný plnil povinnosť nie dobrovoľne, uznávajúc žalovaný nárok, ale na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, aby sa vyhol nútenému výkonu (exekúcii). Žalovaný žalobcu výzvou, ako aj oznamom právneho zástupcovi žalobcu vyzval, aby mu zaplattenú sumu vrátil.

Odvolací súd predmetnú námietku žalovaného považuje za nedôvodnú, a to z toho dôvodu, že v čase, keď žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby v tejto časti konania o zaplatenie sumy 366,61 eura, žalovanému bolo známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 221/2017 zo dňa 26.09.2018, ktorým došlo k zrušeniu rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/852/2015-431 zo dňa 28.10.2016, uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/126/2012-257 zo dňa 19.06.2013, rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-368 zo dňa 18.03.2015 a rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-216 zo dňa 13.04.2012. Žalovaný teda v čase vyjadrenia súhlasu so späťvzatím žaloby v tejto časti mal vedomosť, že v dovolacom konaní bol úspešný a že súd prvej inštancie musí vo veci znova konať a vo veci znova rozhodnúť (uznesenie Najvyššieho súdu SR prevzal právny zástupca žalovaného dňa 06.11.2018), a napriek tejto vedomosti súhlasil so späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura s prísl. Práve z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne pričítal zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura s prísl. žalovanému, ktorému nič nebránilo, aby so späťvzatím žaloby nesúhlasil, pretože by bolo v rozpore s jeho oprávnenými záujmami a domáhal sa dokončenia konania meritórnym rozhodnutím o veci.

39. V súvislosti s námietkou žalovaného týkajúcou sa nároku na náhradu trov štátu odvolací súd v tejto časti prisvedčuje správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý s prihliadnutím na procesné zavinenie zastavenia konania stranami sporu rozhodol o náhrade trov štátu, ktoré vznikli nariadeným znaleckým dokazovaním. Znalecké dokazovanie bolo nariadené v rámci prvoinštančného konania, preto je dôvodné, aby sa strany na hradení trov vzniknutých nariadením znaleckého dokazovania podieľali rovnakým pomerom ako sa podieľajú na hradení trov prvoinštančného konania, a to žalobca výškou 63,69 % a žalovaný výškou 36,31 %.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku I. o zastavení konania, vo výroku II. v časti priznania nároku žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 27,38 % a vo výrokoch III. a IV. o trovách štátu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

41. Námietku nepreskúmateľnosti je vnútornej zmätočnosti súdneho rozhodnutia odvolací súd nepovažoval za dôvodne vznesenú, pokiaľ sa jedná o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zastavenia konania a rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania. Z tejto časti odôvodnenia preskúmaného uznesenia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Napadnuté rozhodnutie netrpí ani nedostatkom riadneho odôvodnenia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu (pozri nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03) a jednoznačne vyplýva i z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri J. K. c. V. z X. L. XXXX, U.). Odôvodnenie rozhodnutia v časti zastavenia konania a odôvodnenia nároku na náhradu prvoinštančných trov konania spĺňa zákonné predpoklady vyjadrené v ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno ho považovať za arbitrárne. Iba skutočnosť, že sa žalovaný s právnym názorom prvoinštančného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu (pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 188/06).

42. Odvolací súd však nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia vzhľadom na časti rozhodovania súdu o trovách odvolacieho a dovolacieho konania. Je potrebné konštatovať, že výrok II. v časti trov odvolacieho a dovolacieho konania súd prvej inštancie dostatočne a zrozumiteľne nezdôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP, pretože jasne neodôvodnil svoje myšlienkové postupy a závery v súvislosti s prijatím záveru, že v prípade, ak žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania podľa § 256 ods. 1 CSP a analogicky s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 27,38 %, znamená to, že má nárok i na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 27,38 %. Z odôvodnenia časti rozhodnutia o trovách odvolacieho a dovolacieho konania nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd prijal takýto záver. V odôvodnení tiež absentuje vysporiadanie sa s úspešnosťou strán sporu v dovolacom konaní, pričom v danej veci na odvolacom súde prebehli dve odvolacie konania pred rozhodnutím dovolacieho súdu a následne i ďalšie odvolacie konanie po rozhodnutí dovolacieho súdu. Navyše z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v dovolacom konaní plne úspešným, keď dosiahol svoj zamýšľaný cieľ, a to zrušenie rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/852/2015-431 zo dňa 28.10.2016, uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/126/2012-257 zo dňa 19.06.2013, rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-368 zo dňa 18.03.2015 a rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007-216

zo dňa 13.04.2012. Na základe toho mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie sa dostačujúcim spôsobom nevysporiadal s otázkou náhrady trov odvolacieho a dovolacieho konania.

43. Keďže v odôvodnení napadnutého uznesenia chýba dostatočne odôvodnená úvaha súdu o tom, ako dospel k prijatému záveru o náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania žalobcom žalovanému v rozsahu 27,38 %, odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného v tejto časti ako opodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľné, a preto nie sú dané podmienky ani na jeho potvrdenie a ani na jeho zmenu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie súdu vo výroku II. v časti nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, čím však nebolo dotknuté ust. § 390 CSP. V ďalšom konaní súd prvej inštancie v nadväznosti na právoplatnosť ostatných výrokov napadnutého rozhodnutia opätovne rozhodne o trovách odvolacieho a dovolacieho konania, a to tak, že podrobne rozoberie úspešnosť strán sporu vo všetkých odvolacích konaniach, ktoré prebehli na odvolacom súde a úspešnosť strán sporu v dovolacom konaní a následne vyhodnotí, ktorá strana z procesného hľadiska v týchto konaniach má nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, 2 CSP. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP), pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

44. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žalobu) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).